

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 52.

Syttende Mode.

Torsdagen den 21de Februar.

(Forts.)

Rothe (forts.): Den Grundsætning, ifølge hvilken det hele Skattebeløb skulde deles mellem to forskjellige Dele af Landet efter Folkemængden, synes ikke at være af en saadan Bessaffenhed, at den bør følges, da den ikke kan tjene som Maalestof for den Gyne, som de vedkommende Dele kunne antages at have til at udrede et vist Skattebeløb, og den er derfor ikke nogen Norm, efter hvilken en Skat vilde kunne paalignes, idet den paa ingen Maade angiver Indtægten, hvilken er det, som bør være Gjenstand for Beskatningen. Dette vil i og for sig være klart, uden nogen synderlig videre Udvikling; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, hvorledes det i flere specielle Tilfælde aldeles tydeligt viser sig, at Folkemængden for de forskjellige Districter ingenlunde er en Maalestof for deres Gyne til at bære Skat. Naar vi saaledes sammenligne 2 Kjøbstæder med hinanden, som have omtrent ligestor Folkemængde, saa vil Enhver efter den Erfaring, han har gjort, kunne sige sig selv, at der kan være meget betydelig Forskjel mellem disse Kjøbstæders Formuesstilstand og altsaa deres Gyne til at udrede Skatter. Jeg skal først holde mig til Sammenligning mellem 2 Kjøbstæder her i Sjælland, nemlig mellem Roeskilde og Nykjøbing. Ved denne Sammenligning viser det sig, at Roeskilde har omtrent 3 Gange saamange Indbyggere som Nykjøbing, medens Bygningssummen i Roeskilde udgjør circa 800,000 Rbd. og i Nykjøbing kun circa 180,000 Rbd., medens det Hartkorn, som ligger til Roeskilde, udgjør circa 400 Tønder, og Nykjøbings kun 100 Tønder. Saadanne Momenter hentyde paa, hvor lidet Gyne til at udrede Skatter svarer til Befolkningen. Det Samme er Tilfældet, naar vi specielt henvende

os til Landdistricterne, og sammenligne dem med hverandre. Vi ville da finde, at medens der f. Ex. paa Laaland falde omtrent 2 Indbyggere paa en Tønde Hartkorn, falder der i Jylland omtrent 3 Indbyggere paa enhver Tønde Hartkorn, og altsaa kan Folkemængden heller ikke der være nogen Norm for det, som vi med Hensyn til Landets Beskatning maae betragte som Maalestof. Naar vi ved, at saamenlige Dele, som i deres hele Væsen have noget saa eensartet med hinanden som Kjøbstæder eller Landdistricter hver for sig indbyrdes, finde, at der her er saa stor Forskjel, saa maa denne Forskjel blive endnu større, naar der er Tale om at sammenligne saa ueensartede Dele, som Kjøbstad og Landdistrict ligeoverfor hinanden. Jeg troer, at det Princip, som man saaledes har lagt til Grund for denne Beskatnings Fordeling, nemlig Folkemængden, i og for sig, er lidet politisk rigtigt, og lidet stemmende med vor Grundlov, og at det i og for sig er forkasteligt, fordi Befolkningen ikke afgiver nogen tilstrækkelig Maalestof for Gyne til at udrede Skat. Jeg skal imidlertid dog imodegaae en Indvending, som jeg kan forudsæe at man vil gjøre mig. Man vil nemlig sige: Ja, men vi see dog, at de Skatter, hvorom her er Tale, hidtil have været udredede respective af Kjøbstad og Landdistrict netop omtrent i det Forhold, hvori Folkemængden staaer til hinanden. Denne Indvending viser sig imidlertid ved nærmere Betragtning at være ugyltig. Saaledes vil det findes, at i den Forregnelses, som i Motiverne til Lovudkastet findes Pg. 11, ere de enkelte Skattesummer ikke optagne med Gjennemsnits Beløbet af det, de have udgjort i et vist Antal Aar, men de ere af forskjellige Grunde modificerede. Saaledes naar der er opført, for at tage et Exempel, Fouragekat med en Sum 235,000 Rbd., saa see vi, naar vi nærmere undersøge Motiverne, at den i Gjennemsnit af 5 Aar kun har ud-